

govorè. III. razred je volil od 8 zjutraj pa do 3 popoldne, oddanih je bilo 174 glasov — a od teh so komaj dobili fajmoštrovci 53. II. razred je volil od pol 4 do 6 od 104 glasov so dobili komaj konzumari 25. I. razred je volil do sedmih; od 42 glasov so dobili klerikalci samo 6. Blagoslovljene osebe so ves čas pridno nadzorovale volitev, letali so od kmeta do kmeta in „fehtali“ glasove. Komisija iz samih vrlih mož je ves čas jako ostro postopala, da ji noben klerikalček ni mogel oporekati. In tako so klerikalci popolnoma sprevideli, da so kakor izgubljene ovčice čeravno je marsikateri hotel voliti z goljufivimi pooblastili. Ko je bila zmaga v II. razredu gotova, postal je mrak, zazvonilo je Ave Marijo. Ta trenutek je porabil župan in je naznanil komisiji, da naj molijo angeljsko češčenje. Strelji zagromijo zmaga je bila gotova! Med zmagovalci je bilo veliko veselje. Smilili so se nam le oni izgubljeni revčki in prijatelji starih bab in tercijsk. Vsedli so se potem na pokjeni balon, in so se vsi podali, blede kakor zid nad konzumarske fige in „šnops“. Vi pa napredni možaki, ki ste volili vrle može, ne kakor klerikalci, hvala Vam! Le čvrsto naprej, ko ste se postavili na svoje noge. Ne dajte se voditi od teh klerikalnih kimovcev, ampak stojte kakor skala! Na dan volitve Vam je zasvetila zvezda zlate svobode, za katero pa morate čvrsto in odločno stopati, da bote prišli na cilj svojih edino pravih želj. Proč s klerikalstvom! Najbolj pa gledamo, da bo naša občina prosta vseh oderuhov, da bomo naprednjaki z dušo in s telom!

Več naprednih volilcev.

Iz Vojnika. Dne 5. marca smo imeli jako burne občinske volitve. Hvala Bogu, da je zmagala naša napredna stranka z veliko večino. Ta izid volitve mora radi tega vsakega naprednjaka veseliti, ker so dobili občino v roke može, kateri uživajo splošno zasluženno zaupanje v polni meri. Nasprotniki, kateri so rabili najbolj dohtarske šribarčke i. t. d., ki so morali letati noč in dan in prigovarjati ljudem, da bi žnjimi volili ali vsaj od volitve izostali, so zgubili. Ponujali so njim tudi svitle kronice, a vse te kronice niso ničesar pomagale. Pokazal se pa je tudi med drugimi krčmar in mesar Jozef Vrečer, kot klerikalca. Z župnikom je stopal pred volilno mizo in glasno volil — klerikalca. Naprednjaki to si je treba zapomniti! Drugače pa Vam izreka za Vaše odločno postopanje srčno zahvalo.

Več volilcev.

Podgrad pri Medgorjah na Koroškem. Dne 12. marca je umrl v Podgradu en siromak. Čeprav je bil tudi siromak, pri pogrebu je bilo mnogo ljudi. A vendar gospod župnik ni mogel s sv. mašo počakati toliko časa, da bi mrtvega reveža prinesli, ampak sama z mežnarjom sta imela božjo službo. Pri nas in morda tudi drugod je navada, da dušni pastir pri pogrebu čaka, da je mrlič pokopan, medgorski župnik pa ni mogel potrpeti, da bi pogrebiči jamo napolnili, ampak on se je že po prvih lopatah od pokopališča odstranil; vsled tega so tudi pogrebiči grob nezakopan pustili. Zna biti, je gospod župnik pri občini imel preveč dela, ker je občinski pisar? Pa če bi

tudi pri občini veliko opravila imel, ne bi bilo treba prepovedati pri pogrebu z velikim zvonom zvoniti, ker je samo — revež umrl. Morebiti misli gospod župnik, da je veliki zvon njegov prvi hlapec, ali pa samo za bogataše, kateri dobro plačajo. Zna biti pa ni bilo občinsko delo uzrok da je odišel, ampak je gospodu kaj družega majnkalo. Gotovo mu je kuharica bolezen z molitvijo odstranila. Vidi se kako so naši župniki z političnim delom obloženi, da še svoje dolžnosti ne morejo spolnovati in kako denarni žakel pomaga, da se človeku slednja čast na tej zemlji izkaže.

Šmartno na Paki. Predragi „Štajerc“! Da ne bodeš mislil, da že pri nas vse spi, ti moram vendar zopet enkrat nekaj o naši občini naznaniti. Velikonočni prazniki so seveda minuli, pa za nas niso bili nič kaj veseli. Nekaj je zakrivila ta vedno mrzla sapa, drugič pa smo imeli na veliki teden pet mrličev in sicer eden od teh je bil dvakrat pokopan. Toda tega ne bodem razlagal, ker ni pisanja vredno, a zanimivo je vendar, da imamo mesnico komaj 30 korakov od mrtvašnice oddaljeno. V njej se ubija in razsekava goveja živina in v zadnji pa se ljudje parajo. Pa to bi še toliko ne storilo, a ker imamo mirodvor (britov) majhni, tako, da zemlja merličov proti ne povživa, da toraj proti ne strohnijo, se nameri pogostokrat, da se celi kosi človeških ostankov ven skoplejo, po katerih se muhe pasejo. Mislite, da te muhe ne vejo pota v mesnico? Zakaj občina v tem ničesar ne ukrene? Še župnikove kure se hodijo na mirodvor past. Kako si bomo pomagali v tej zadevi dragi „Štajerc“ kam se obrniti? Resnicoljub.

(Opomba uredništva: Mesnico Vam bode postava na Vaše zahtevanje gotovo zaprla, in ako je občinski odbor tak, kakor bi moral biti, bode gotovo sklenil, da se Vaš mirodvor povekša, tako, da bodejo imeli mrtvi tako dolgo mir, dokler bodejo strohneli!)

Zupnik in brizgalnica. 27. marca t. l. bil je strašen požar v zgornjih Skopicah na Kranjskem blizu Brežic. Zgorelo je sedmim gospodarjem vse poslopje, da siromaki sedaj sami kakor njih živina nimajo strehe. Prišle so iz treh krajev, — iz Brežic, Kršhega in Leskovca požarne brambe, a niso mogle vkrotiti ljuti ogenj, prišlo je pa tudi nekaj gospodov v črnih suknjah. Ko je ogenj prenehal, govoril sem s kmetom Horvatičem iz iste vasi kateri mi je sledeče pravil: „Gospod! ognjegasci brizgali so iz treh brizgalnic, a zastonj, voda se ni ognja prijela dokler niso gospod fajmošter ogenj — p a n a l i!“ Toraj kličem gosp. fajmošter, pristopite k ognjegascem, da ne bode tem potrebno brizgalnic, ker veliko koštajo, ali pa ognjegasnega društva. Naj se razpusti to društvo, ker gosp. fajmošter ogenj sami pogasijo — s p a n a n j e m!

Krivoverec.

Razne stvari.

Nekaj za gospodarje. Ne kupuj ničesar samo zato, da pokažeš, kako imaš nekaj, česar drugi nimajo. Ne kupuj ničesar samo zato, ker se ti dopade.

Tudi ne kupuj zato, ker drugi imajo, ti pa nimaš. Ne kupuj tudi ne zato, ker je kaka stvar cena. Ne kupuj zato, ker se ti ponuja. Kupuj, kar moreš varovati. Kupuj tedaj, ko potrebuješ in ko si ne moreš drugače pomagati. Ne kupuj tudi, kar si za čas moreš izposoditi. Ne kupuj zato, ker ti ni treba takoj plačati. Ne kupuj ničesar, kar ne moreš nikoli plačati. Ne kupuj pri takem, kateri se ti vsiluje. Ne kupuj od takega, kateri v nedeljo za tebe plačuje. Ne kupuj pri takem, kateri vedno vpije „svoji k svojim“, ker njegova najsrčnejša želja je „tvoji (namreč: groši) k mojim“.

Mestna hranilnica (šparkasa) je pustila v danjšnem našem listu ponatisniti svoj letni račun. Mi opozarjamo naše bralce na to oznanilo in povdarjamo, da je, kakor se vidi, to podjetje v posebno dobrem stanju. Hranilnica je od države nadzorovana, toraj popolnoma zanesljiv zavod.

Vino- in sadjerejska šola v Mariboru priredi od 11. do 13. maja t. l. poučni tečaj, v katerem se bodejo podučevali slušatelji o pripravi vrtno in poljske zelenjave. Mi opozarjamo na dotično oznanilo, v tej številki našega lista.

Kdor si hoče kupiti uro tega opozarjamo na oznanilo, katero nam je poslal gospod H. Konrad in katero smo v danjšnem listu ponatisnili. Gospod Konrad ima v Mostu (Brüks) na Českem veliko tovarno za ure. Vso njegovo blago je jako dobro in fino izdelano in gospod Konrad je dobil že pri večih razstavah zlate in srebrne svetlinje (medajle), presvitli cesar sam mu je podelil celo c. kr. orla. Od tega v obče znanega podjetja se razpošiljajo samo prave zlate in srebrne ure, katere so od c. kr. novčnega urada puncirane. Na zahtevanje se pošljejo brezplačno ceniki z mnogimi slikami.

Zunanje novice.

V Pretoriji dogodile so se v topničarski vojašnici velike razuzdanosti. Nekega korporala dovedli so v stražnico kot jetnika, a njegovi sodrugi so ga hoteli siloma osvoboditi. Častnik, kateri je imel slubžo, zapovedal je upirajoče se vojake zapreti. Pri tem se je vnel boj in je bilo 16 vojakov ranjenih.

Cerkev iz samo enega drevesa. V Kaliforniji (Amerika) so si postavili cerkvico iz samo enega drevesa. Nobene druge snovi se ni rabilo. Iz istega drevesa so tudi tla, strop, klopi in prižnica (kancel). Tudi streha je pokrita z deščicami tega drevesa.

Zaradi vkradenega koščeka kruha pustil je v nekem kraju na Laškem neki bogat grajščak revno ženo, katera je kruh zaradi velike lakote vzela, zasledovati in zapreti. Tudi pri sodnji je bogataš na vsak način zahteval, da ženo obsodijo, a sodnik jo je vendar oprostil. Navzoče občinstvo je to oprostitev burno odobravalo.

Smešen in moder ameriški sodnik. V Nevjorku imajo policijskega sodnika, kateri je jako modre glave, poleg tega pa tudi usmiljenega srca za reveže. Po njegovem izreku ne smejo omožene ženske po

10. uri zvečer brez spremstva na cesti biti. Vdovamruštva, pa tega ne zabranjuje. Povprečna otroška starost v našem kraju je pri njem pri deklicah od 5 do 40 let. Ako ne pride do policaj pijanca k njemu, ga omenjeni sodnik sodbi bil zavrne, zakaj pijance domov ne pelje. Nekoč so neplemena kega dečka k njemu pripeljali, kateri je oglje vkrabiski o in prodal. Sodnik mu reče: „Za sedaj te hočemo mu še izpustiti, ako pa bodeš še enkrat kaj vkral, naleželne smeš dotične reči prodati, temveč domov tvojim stadoobrilo rišem nesti.“

Hitra sodba. V Melborni (Avstraliji) so prebrli pres kratkem zasačili tata, ravno ko je nekej gospi in Mnogote žepa ukradl mošnico z denarjem. Ob dveh popoldan se je goj ga zaprli, deset minut pozneje je bil že obsojen na obojenja 12 mesecev, ob pol treh so ga oddali v kaznilnico in ki so ob ob treh je kamne tolkel, kar bode moral delati cel njegre zasl čas svojega zapora.

Kako je slon spoznal zob svoje matere. V nekem posrečilem ameriškem cirkusu je naznanil lastnik, da bo se zvečer igral slon na glasovirju (klavirju). Nabrala se gosпода je polovica mesta v cirkusu. Ko so pripeljali k glas-slavi. I sovirju umetnika-slona, je ta z rilcem odprl pokrov drugi p od glasovirja, obenem pa zagnal tako pretresljiv krik, odja S kakor da bi se dete zajokalo ter je neprestano zrl bad), g na tipke. Občinstvo je bilo začudeno. Nato priderejnik, lastnik, pogleda slona ter ga da odvesti. Občinstvo se gli en pa je hrupno zahtevalo pojasnila, zakaj slon ne igra ne san Lastnik jim razloži, da je slon v tipkah spoznal — precejšnji zobe svoje matere, vsled tega se mu je tako razto-pa omeržilo, da se je zjokal, a v tugi pa se nikomur ne štajer ljubi igrati. Zato prosi občinstvo, da pride drug večer svetu z zopet v cirkus, morda se bo dotlej slon potolažil.

Gospodarske stvari.

O reji štajerske kuretine. Poskusi, da bi se ajca ne zopet odgojila štajerska deželna kura, niso iz no-lo vale večjih časov. Prvo štajersko društvo za rejo kure-rost v tine, ki je tudi na hasnovito kuretino pazilo, je že Vsaka pri svoji veliki kuretinski izložbi leta 1879 razpisalo e sred mnogo daril za štajersko deželno kuro, ki je bila se ni na tej, kakor tudi na vseh naslednjih razstavah bitanos društva vsaj v nekaterih plemenih vedno zastopana. glosti, Pa ravno te razstavljenе plemenke so dokazale, da, Od vo se je zgubilo deželno pleme, ki je sloves štajerske talijan kuretine utemeljilo. Društveni odbor je dobro vedel, e kme da je za odgojo prvotne štajerske kure iz navadne n če k kmečke kure, pokvarjene po breznačelnem križanju z ostajalo azijskim plemenom, treba mnogo let odgoje, pa kaj krbne je temu odboru društva preostajalo drugega, kakor erski l da je ponovljenje štajerske kure, ki se ni dalo več na, ki odlagati in je bilo tako potrebno, poskusil doseči z amizn natančno določenim križanjem s plemenom, ki so se — nes dobro obnesla. Uspehi tega truda so bili celo po- ešina. voljni; posebno se je pokazalo, da je uvedba ijski s dorkingskih kur popolnoma primerna in ne da se astneg tajiti, da se je s tem dobro ime domače kuretine n Phö doseгло. Med tem pa se je vedno in vedno posku- i se ševalo zopet priti do štajerske deželne kure. Dr. Šte- dgojit fanu baronu pl. Washington, dolgoletnemu predsedniku značil